»κοῦντες δηλονότι) προσέχοντες τοῖς πάθεσι τῆς γῆς καὶ *ἀντιτεκτονοῦντες πρὸς αὐτήν*».

Διὰ τῆς τελευταίας ταύτης λέξεως ἐμφανὲς γίνεται νομίζω ὅτι πρόκειται περὶ μεταβεβλημένου τρόπου τῆς οἰκοδομίας δι' ἀντισεισμικῶν, ὡς λέγομεν σήμερον, οἰκημάτων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐκ τῶν παθήσεων τῆς γῆς κινδύνων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ. — «Διακοφτὸ» - «Διακοπὴ τοῦ ὄρους», *ὑπὸ* ***Γ. Σωτηριάδου.***

Ὁ Στράβων (σ. 536) ὁμιλεῖ ἐξ αὐτοψίας, ὡς βεβαιώνει, περί τινος διασφαγῆς τοῦ ὄρους Ταύρου, δι' ἧς ἐσχημάτισε τὴν κοίτην του ὁ ποταμὸς τῆς Κιλικίας Πύραμος.

«Διὰ τῆς Καταονίας (τῆς περὶ τὰ Κόμανα τῆς Καππαδοκίας, δυτικωτάτης »χώρας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας) ὁ Πύραμος πλωτός, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς »ἔχων.. Τῷ δὲ βάθει καὶ πλάτει πολὺς ἐνεχθείς, ἐπειδὰν συνάψῃ τῷ Ταύρῳ, παρά»δοξον λαμβάνει τὴν συναγωγὴν (τουτέστι κατὰ τρόπον ἀξιοπερίεργον συστέλλει, »στενεύει ἢ συμμαζεύει, καθὼς λέγομεν σήμερον, τὴν κοίτην του). Παράδοξος δὲ καὶ »ἡ διακοπὴ τοῦ ὄρους ἐστί, δι' ἧς ἄγεται τὸ ρεῖθρον (ἤτοι φέρεται τὸ ρεῦμα τοῦ »ποταμοῦ). Καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ῥῆγμα λαβούσαις πέτραις καὶ σχισθείσαις δίχα, »τὰς κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξοχὰς ὁμολόγους εἶναι συμβαίνει ταῖς κατὰ τὴν ἑτέραν »εἰσοχαῖς οὕτως, ὥστε κἂν συναρμοσθῆναι δύνασθαι· οὕτως εἴδομεν καὶ τὰς ὑπερ»κειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας σχεδόν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν »διαστάσει δυεῖν ἢ τριῶν πλέθρων, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς. Τὸ »δὲ ἔδαφος τὸ μεταξὺ πᾶν πέτρινον, βαθύ τι καὶ στενὸν τελέως ἔχον διὰ μέσου »ῥῆγμα, ὥστε καὶ κύνα καὶ λαγὼ διάλλεσθαι».

Εἰς τὰ κατόπιν ὁ Γεωγράφος, συμπληρῶν τὴν περὶ τοῦ Πυράμου περιγραφήν του λέγει πῶς ὁ ποταμὸς «διεκβαίνων τὰ ὄρη, τοσαύτην κατάγει χοῦν ἐπὶ τὴν θάλατταν, τὴν μὲν ἐκ τῆς Καταονίας, τὴν δὲ ἐκ τῶν Κιλικίων πεδίων» ὥστε καὶ χρησμὸς διελαλήθη ὅτι διὰ τῆς προσχώσεως ταύτης θὰ προσήγγιζε μίαν ἡμέραν ἐν τῷ ἀπωτέρῳ μέλλοντι ἡ Μικρὰ Ἀσία τὴν καταντικρὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ κειμένην μεγάλην νῆσον Κύπρον, ὅπως συνέβη τοῦτο καὶ ἐν Αἰγύπτῳ λέγει ὁ Στράβων, ὄχι μόνον καθὼς βεβαιωνόμεθα ἡμεῖς σήμερον ὑπὸ τῶν γεωλόγων διὰ τῆς προσχώσεως τοῦ μεγάλου κόλπου τῆς θαλάσσης, μεταβληθέντος οὕτω εἰς τὸ πάμπλουτον Δέλτα, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς ὀλίγους ἀρχαίους χρόνους τοὺς μεταξὺ τῆς Ὁμήρου ἐποχῆς καὶ τῆς ρωμαϊκῆς μὲ τὴν πελαγίαν ποτὲ νῆσον Φάρον, πρόσγειον δὲ τῇ Αἰγύπτῳ γενομένην κατόπιν, «τοῦ Νείλου ἀεὶ προσεξηπειροῦντος τὴν θάλατταν τῇ προσχώσει» καθὼς ἐξηγεῖ ὁ Στράβων.

Ἀλλ' ἐν τοῖς προηγηθεῖσι φανερὸν εἶναι πάλιν ὅτι ἡ σημερινὴ τῆς πελοποννησιακῆς φάραγγος ὀνομασία «τὸ Διακοφτὸ» τὴν προμήτορά του ἔχει ἐν τῇ καθαρᾷ

ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ γλώσσῃ δισχίλια τοὐλάχιστον πρὸ ἡμῶν ἔτη, ἐν τῇ λέξει: «διακοπὴ τοῦ ὄρους». Τὰ λοιπὰ τοῦ Στράβωνος εἶναι ἐναργεστάτη περιγραφὴ ὄχι μόνον τῆς τοῦ ὄρους Ταύρου διασφαγῆς, ἐκ σεισμῶν βεβαίως ἐξαισίων ἀνοιχθείσης πρὸ ἀπείρων ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς θαυμαστῆς Κλεισούρας τοῦ Μεσολογγίου, τῆς ἐξ ὁμοίων λόγων προκυψάσης—λείπει δὲ μόνον ἐξ αὐτῆς ἕνας Πύραμος, ὅστις ὅμως θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι ὁ Ἀχελῶος ἂν δὲν εἶχε λάβει οὗτος ἄλλην κατεύθυνσιν, ὅτε διαρραγέντων τῶν ὀρεινῶν φραγμῶν ἐξεχύθη διὰ τῆς κοίτης αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τῶν Ἐχινάδων ἡ παμμεγέθης ποτὲ μεταξὺ τῶν Αἰτωλικῶν ὀρέων λίμνη, καθὼς κάλλιστα διαγράφονται σήμερον ἔτι αἱ κατάδηλοι αὐτῆς ὑψηλαὶ ὄχθαι περὶ τὴν Τριχωνίτιδα ἢ τοῦ Ἀποκόρου λίμνην τοῦ Ἀγρινίου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΜΗ ΜΕΛΟΥΣ

ΧΗΜΕΙΑ. – Νέα συσκευὴ δι' ἐκχυλίσεις ὑπὸ εἰδικὰς συνθήκας*, *ὑπὸ* ***Γ. Θώμη.*** Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Ἐμ. Ἐμμανουήλ.

Ἡ ἐκχυλιστικὴ συσκευή, ἣν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσωμεν, κατεσκευάσθη τῇ ὑποδείξει ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Οἴκου «Schott u. Genossen, Jena» εἶναι δ' ἐν ταῖς γενικαῖς γραμμαῖς μία συνήθης μετὰ πορώδους συντετηγμένης πλακὸς (Η) συσκευὴ Soxhlet.

Ἡ πρωτοτυπία τοῦ ὀργάνου τούτου ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι συνετήξαμεν ἐπὶ τοῦ πλαγίου σωλῆνος ἰσορροπίας πιέσεως (Π) καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος αὐτοῦ τρίστομον στρόφιγκα (Σ), δι' ἧς καθίσταται δυνατὴ ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐκχυλίσεως ὑπὸ συνεχὲς ἢ μὴ ρεῦμα ποθητοῦ τινὸς ἀερίου. Τὰ ἄκρα τοῦ πλαγίου σωλῆνος Π δὲν εἶναι ἁπλῶς συντετηγμένα ἐπὶ τοῦ τοιχώματος τοῦ ἐχυλιστῆρος, ὡς συνήθως, ἀλλὰ καὶ ἐξέχουσι, ὡς ἐν τῷ σχεδίῳ, πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ. (Α καὶ Α').

Ἀναλόγως τῆς διδομένης στροφῆς εἰς τὴν προαναφερθεῖσαν στρόφιγκα (Σ) δυνάμεθα νὰ κατευθύνωμεν τὸ ἀέριον:

α. πρὸς τὸν πυθμένα τοῦ ἐκχυλιστῆρος, ὁπότε ἐξερχόμενον τοῦ μικροῦ ἐσωτερικοῦ στομίου, τοῦ ὑπὸ τὸν ἄξονα τοῦ πορώδους ἠθμοῦ καταλήγοντος (Α), διέρχεται διὰ τῶν πόρων αὐτοῦ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ἐπενεργοῦν ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκχύλισιν οὐσίας, ἥτις τοποθετεῖται ἐπὶ τῆς πλακός, ἢ

β. νὰ ἀφήσωμεν ἐλευθέραν τὴν ἔξοδον τοῦ ἀερίου διὰ τοῦ ἀνωτέρου στομίου τοῦ σωλῆνος (Α') καὶ κατ' εὐθεῖαν διὰ τοῦ ψυκτῆρος, οὗτινος τὸ ἐλεύθερον ἄκρον ἐκάμψαμεν πρὸς τὰ κάτω ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως διευκολυνθῇ ἡ σύνδεσις αὐτοῦ μετὰ δοχείου

* **G. THOMIS.– Nouvel appareil d'extraction et son application à l'analyse quantitative.**